

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 122/23

Luxemburg, 13 iulie 2023

Concluziile avocatului general în cauza C-382/21 P | EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann

Avocata generală Ćapeta: Un acord internațional care căruia nu i se recunoaște efectul direct ca urmare a naturii sale specifice nu poate avea nici efect interpretativ

Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale, în discuție în prezentul recurs, poate avea efect direct și, prin urmare, și efect interpretativ, întrucât, în ceea ce privește existența și durata drepturilor de prioritate, legiuitorul Uniunii a intenționat să alinieze dreptul Uniunii în materie de desene sau modele industriale la această convenție.

The KaiKai Company Jaeger Wichmann Gbr (denumită în continuare „KaiKai”) a depus o cerere la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (denumit în continuare „EUIPO”) de înregistrare a unor aparate și echipamente pentru gimnastică sau sport ca desene sau modele industriale comunitare și a revendicat prioritatea în temeiul unei cereri internaționale anterioare depuse în temeiul Tratatului de cooperare în domeniul brevetelor (denumit în continuare „PCT”).¹ EUIPO a refuzat recunoașterea dreptului de prioritate. Acesta a constatat că deși o cerere internațională în baza PCT putea servi drept temei pentru o revendicare a priorității unui desen sau model industrial comunitar, în temeiul legislației Uniunii privind desenele sau modelele industriale comunitare², o astfel de prioritate trebuia revendicată în termen de șase luni, termen pe care KaiKai l-a depășit. KaiKai a susținut că perioada de prioritate aplicabilă era de 12 luni în conformitate cu Convenția de la Paris³ și a formulat o acțiune la Tribunal.

Prin hotărârea sa din luna aprilie 2021, Tribunalul a anulat decizia EUIPO⁴. Acesta a considerat că EUIPO a aplicat în mod eronat un termen de prioritate de șase luni, iar nu un termen de prioritate de 12 luni. Tribunalul a constatat că revendicarea priorității pentru un desen sau model industrial comunitar se poate întemeia pe o cerere internațională anterioară în temeiul PCT, dar că dreptul Uniunii nu conține nicio mențiune cu privire la termenul de prioritate care trebuie aplicat. Pentru a acoperi această lacună legislativă, Tribunalul a ținut seama de dispozițiile Convenției de la Paris și de termenul pe care aceasta îl prevede în cazul brevetelor, și anume 12 luni. EUIPO a formulat recurs, susținând că Tribunalul a acoperit o lacună (inexistentă) din reglementarea Uniunii prin faptul că a conferit efect direct Convenției de la Paris (pe care a interpretat-o în mod eronat).

În concluziile sale prezentate astăzi, avocata generală Tamara Ćapeta clarifică mai întâi faptul că prezenta cauză ridică chestiuni importante în ceea ce privește aplicabilitatea acordurilor internaționale în fața instanțelor Uniunii –

¹ Semnat la 19 iunie 1970 și modificat ultima dată la 3 octombrie 2001.

² Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO 2002, L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70).

³ Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale, semnată la 20 martie 1883, revizuită ultima dată la 14 iulie 1967 și modificată la 28 septembrie 1979.

⁴ Hotărârea din 14 aprilie 2021, The KaiKai Company Jaeger Wichmann/EUIPO, [T-579/19](#).

raportul dintre efectul direct și efectul interpretativ al acordurilor internaționale, precum și limitele obligației de interpretare conformă. Acest lucru justifică admiterea sa prin intermediul mecanismului de filtrare a recursurilor, în cadrul căruia Curtea nu va admite în principiu recursul, în tot sau în parte, decât „în cazul în care ridică o chestiune importantă pentru unitatea, consecvența sau dezvoltarea dreptului Uniunii”⁵.

Avocata generală explică faptul că, deși Uniunea nu este parte la Convenția de la Paris, această convenție este obligatorie pentru Uniune în temeiul Acordului TRIPS. Prin urmare, efectele pe care această convenție le poate avea în ordinea juridică a Uniunii sunt aceleași cu efectele atribuite acordurilor OMC. Atunci când Curtea a putut stabili că legiuitorul Uniunii a dorit să își alinieze legislația la un anumit angajament asumat în cadrul OMC, Curtea a recunoscut efectul direct al acordurilor OMC. În schimb, Curtea a refuzat să exercite controlul jurisdicțional, excluzând efectul direct al acordurilor OMC, atunci când exista posibilitatea ca legiuitorul Uniunii să fi dorit să adopte o soluție specifică Uniunii. Avocata generală sugerează că, în situațiile în care efectul direct al unui acord internațional este exclus în virtutea naturii sale, în scopul de a proteja marja de manevră politică a instituțiilor Uniunii, aceleași motive impun excluderea efectului interpretativ al acordului respectiv.

Prin urmare, în cazul în care Convenția de la Paris ar fi lipsită de efect direct, ea nu poate avea nici efect interpretativ. Cu toate acestea, potrivit avocatei generale, în prezenta cauză, Convenția de la Paris poate avea efect direct și, prin urmare, efect interpretativ. În opinia sa, prin articolul 41 alineatul (1) din Regulamentul 6/2002, legiuitorul Uniunii a intenționat să alinieze dreptul Uniunii în materie de desene și modele industriale la Convenția de la Paris în ceea ce privește existența și durata drepturilor de prioritate. Tribunalul nu a interpretat *contra legem* dreptul Uniunii prin faptul că a constatat o lacună în reglementarea relevantă a Uniunii și nici nu a săvârșit o eroare încercând să acopere această lacună prin stabilirea unei analogii cu Convenția de la Paris. Cu toate acestea, potrivit avocatei generale Căpetea, Tribunalul a interpretat în mod eronat convenția menționată, în măsura în care a considerat că se aplică un termen de prioritate de 12 luni atunci când o cerere de înregistrare a unui desen sau model industrial comunitar este întemeiată pe o cerere de brevet anterioară.

Avocata generală propune Curții să interpreteze Convenția de la Paris în sensul că permite ca cererea ulterioară de înregistrare a unui desen sau model industrial (inclusiv a unui desen sau model industrial comunitar) să se întemeieze pe o cerere de brevet anterioară, cu condiția ca obiectul celor două cereri să fie, în esență, același. Avocata generală consideră că, într-un astfel de caz, termenul de prioritate este de 6 luni, după cum prevede Convenția de la Paris pentru desene și modele industriale. Astfel, avocata generală concluzionează că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că durata termenului de prioritate depinde de natura primei cereri, iar nu de cea a cererii ulterioare.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua lecturii.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

⁵ A se vedea comunicatul de presă [nr. 53/19](#).

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

